

जला च वेद्यां सन्त्यक् चरं गोक्षीरसंयुतम् ॥
निव्यावाह्रं प्रमायां वै धारामान्यस्य पातयेत् ॥
जलकुम्भान् महावीर ! स्थापयित्वा त्रयोदश ।
भक्षेनानाविधैर्युक्तान् सितवस्त्रैरलङ्कृतान् ।
युतानौडुम्बरेः पात्रैः पञ्चरत्नसमन्वितान् ॥
चतुर्भिर्वहृषैर्होमस्तत्र कार्यं उदङ्मुखैः ।
रुद्रजापञ्चतुर्भिश्च यजुर्वेदपरायणैः ॥
वेद्यावानि च सामानि चतुरः सामवेदिनः ।
अरिष्टवह्नं संहिताम्यभितः परिपाठयेत् ॥
एवं द्वादश तान् विप्रान् वक्ष्याम्याहुलेपनैः ।
पूजयेदङ्गुलीयैश्च कटकैर्हमसूचकैः ॥
वासोभिः श्यनीयैश्च सितप्रान्थविवर्जितः ।
एवं क्षपातिवाद्यां वै गीतमङ्गलनिस्सनेः ।
उपाध्यायस्य च पुनर्दिगुणं सर्वमेव तु ॥ ३ ॥
ततः प्रभाते विमले समुत्थाय त्रयोदश ।
गा वै दद्यात् क्रुद्धश्रेष्ठ ! सौवर्णसुखसंयुताः ॥
पयस्विनीः शीलवतीः कांस्थदोहनसंयुताः ।
रौप्यश्वराः सवस्त्राश्च चन्द्रेणाभिवेचिताः ॥
तांस्तु तेषां ततो भक्त्या भक्ष्यभोग्येन तर्पितान् ॥
जलाथ ब्राह्मणान् सन्त्याग्नैर्नानाविधैस्तथा ॥
शुक्ला चाचारलवणमात्मना च विचर्जेयत् ॥
अनुगम्य प्रदान्यष्टौ पुत्रभार्यासमन्वितः ।
प्रीयतामत्र देवेशः केशवः क्षेप्रनाशनः ॥
शिवस्य हृदये विष्णुर्विष्णोश्च हृदये शिवः ।
यथान्तरं न पश्चामि तथा मे स्वस्ति चायुषः ॥
एवमुक्त्वायं तान् कुम्भान् गात्रैव श्यनानि च ।
वासोसि चैव सर्वेषां यद्वाणि प्रापयेद्बुधः ॥
अभावे बहुश्रयानामेकामपि सुसंस्कृताम् ।
श्रय्यां दद्याद्दुग्धौ भीम ! सर्वोपस्करसंयुताम् ॥
इतिहासपुराणानि वाचयित्वातिव्यहयेत् ।
तद्दिनं नरप्रादूर्ण ! य इच्छेद्दिगुणां श्रियम् ॥
तस्मान्नं सत्त्वमालम्बा भीमसेन ! विमल्वरः ।
क्रुद्धव्रतमिदं सन्त्यक् स्नेहाद्यहाव्यमौरितम् ।
त्वया कृतमिदं वीर ! तन्नामाख्यं भविष्यति ।
सा भीमदादश्री ह्येषा सर्वपापहरा शुभा ।
या तु कल्याणिनी नाम पुरा कल्पेणु प्रथति ॥”

त्वमादिकर्ता भव श्रौकरेऽस्मिन्
कल्पे महावीरवरप्रधान ! ।
यस्याः स्मरणकर्तृनमप्यश्रेष्ठं
विनष्टपापस्त्रिदशाधिपः स्यात् ॥
दृष्ट्वा च यामश्वरसामप्रीशा-
वेशज्ञाज्ञतामप्यभवान्तरैषु ।
आभीरकस्येति कुतूहलेन
सैवोन्मेषी संप्रति नाकष्टे ॥
आतापि सा वैशङ्कुकुलोद्भवामि
पुलोमकान्वा पुरुहूतपत्नी ।
तत्रापि तस्याः परिचारिकेयं
मम प्रिया संप्रति सख्यभामा ॥
ज्ञातः पुरा मखलमेव तद्ग-
त्तजोमयं देवशरीरमाप ।
अस्याश्च कल्याणतिथौ विवस्वान्
सहस्रधारेण सहस्ररश्मिः ॥

इदमेव कृतं महेन्द्रसुखे-
र्वसुभिश्चैव पुरा सुरादिभिश्च ।
फलमत्र न शक्यतेऽभिवक्तुं
यदि जिज्ञाकोटयो सुखे स्युः ॥
कलिकास्त्रयविदारिणीमनन्ता-
मिति कथयिष्यति यादवेन्द्रसुखः ।
अपि नरकगतान् पिदृनष्टेषा-
नलसुहृत्सुमिहैव यः करोति ॥
य इदमनघं श्रद्धोति चातिभक्त्वा
परिपठतीह परोपकारहेतोः ।
तिथिमिह सकलार्थभाङ्गनरेन्द्र-
स्त्व चरयेन स खान्यतासुपैति ॥
कल्याणिनी नाम पुरा बभूव
या द्वादशौ माघदिनेऽभिपूज्या ।
सा पाण्डुपुत्रेण कृता भविष्य-
त्कनन्तपुण्यानघ ! भीमपूर्णा ॥”

इति मत्स्यपुराणि भविष्यद्मत्तोद्देशे भीम-
द्वादशौ नाम ६५ अध्यायः ॥

भीरुः, चि, (विभेतीति । भी भये + “भियः
क्रुलुकनौ ।” ३ । २ । १७४ । इति क्रुः ।) भय-
श्रीलः । (यथा, मनौ । ७ । ६२ ।
“तेषामर्थं नियुञ्जीत शूरान् दद्यान् कुलोद्गतान् ।
शुचीनाकारकर्मन्ते भीरुनन्तर्निवेशने ॥”)
तत्पर्यायः । जङ्गुः २ भीरुकः ३ भीलुकः ४ ।
इत्यमरः । ३ । १ । २६ ॥ भीलुः ५ । इति
शब्दरत्नावली ॥

भीरुः, स्त्री, (विभेतीति । भी + “भियः क्रुलुकनौ ।”
३ । २ । १७४ । इति क्रुः ।) भयश्रीला स्त्री ।
भयप्रकृतिका । इत्यमरभरतौ । (यथा, विष्णु-
पुराणे । १ । १५ । ३३ ।
“सखं भीरु । वदस्येतत् परिहासोऽथवा शुभे ।
दिनमेकमहं मन्ये त्वया सार्द्धमिहासितम् ॥”)
श्रतावरी । इति धरणिः, अमरश्च । (यथा,—
“बहुपुत्री वरा भीरुः श्रतञ्जनी श्रतावरी ।
महापुरुषदन्ता च पीवरीन्दीवरी वरी ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)
कण्टकारी । इति शब्दचन्द्रिका । श्रतापदिका ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अजा । ज्ञाया । स्त्री ।
इति राजनिघण्टुः ॥

भीरुः, पुं, (विभेतीति । भी + क्रुः ।) श्रमालः ।
इति शब्दमाला ॥ आश्रः । इति राजनिघण्टुः ॥
इच्छुमेदः । इति रत्नमाला ॥ अख्य गुणाः ।
अश्रकारिलम् । खाडुलम् । अविदाहिलम् ।
गुरुलश्च । इति राजवल्लभः ॥

भीरुकं, स्त्री, (भीरु + संज्ञार्था कन्-) वनम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

भीरुकः, पुं, (भीरु + स्वार्थे संज्ञार्था वा कन् ।)
पेचकः । इति शब्दरत्नावली ॥ इच्छुमेदः ।
भीररी इति हिन्दीभाषा ॥ (यथा, सुश्रुते
स्त्रजस्थाने । ४५ अध्याये ।
“पौष्कको भीरुकश्चैव वंशकः श्रतपोरकः ।
कान्तारक्षापसेचुश्च काहेचुः क्षचिपत्रकः ॥”)

अख्य गुणाः । यथा, भावप्रकाशे ।
“वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः ।
सुशीतो दृंहणो नल्यः पौष्कको भीरुकस्तथा ॥”
भीरुकः, चि, (विभेतीति । विभौ भये + “भियः
क्रुकन् ।” उणा० २ । ३१ । इति क्रुकन् ।)
भययुक्तः । इत्यमरः । कातरः । इति संक्षिप्त-
सारीत्यादिहृत्तिः ॥

भीरुपत्नी, स्त्री, (भीरुश्चैव पञ्चाख्यस्याः । गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) श्रतञ्जली । इत्यमरः । २ । ४ । २०१ ॥
भीरुहृदयः, पुं, (भीरु हृदयमख्य ।) अश्रः । इति
जटाधरः ॥

भीरुः, स्त्री, (भीरु + “ऊडुलः ।” ४ । १ । ६६ ।
इति ऊड् ।) भयश्रीला नारी । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

भीलभूषणा, स्त्री, (भूषयतीति । भूष् + कर्त्तरि
ल्युः । टाप् । भीलानां भूषणा ।) गुञ्जा । इति
राजनिघण्टुः ॥

भीलुः, चि, (विभेतीति । भी + लुः ।) भीरुः ।
भयश्रीलः । इति शब्दरत्नावली ॥

भीलुकः, पुं, (विभेतीति । भी + “भियः क्रुलु-
कनौ ।” ३ । २ । १७४ । इति क्रुकन् ।) भीरुः ।
इत्यमरः । ३ । १ । २६ ॥ (यथा, कथाचरित्-
सागरे । ३२ । ५२ ।
“एतदेवानिमित्तं नः किमन्येनाम्भभीलुक ! ।
यस्त्वमस्माभिरानीतः काकशङ्कौ पदे पदे ॥”)
भङ्गकः । इति शब्दरत्नावली ॥

भीषणः, पुं, (भीषयते इति । भी + षिच् +
“भियो हेतुभये युक् ।” ७ । ३ । ४० । इति
युक् । भीषिधातुस्ततो नन्वादिवात् षुः ।)
भयानकरवः । इत्यमरटीकायां भरतः, मेदिनी
च ॥ कुन्दरकः । कपोतः । हिन्ताणः । इति
राजनिघण्टुः ॥ शिवः । इति शब्दरत्नावली ।
श्रङ्गनी इति मेदिनी ॥ (भयोत्पान्ने स्त्री, ।
यथा, महाभारते । १५ । ७ । ४ ।
“वसनं मेदन्श्चैव श्रङ्गनी कारयेत्ततः ।
कर्षणं भीषणश्चैव युद्धे चैव वल्लभयम् ॥”)

भीषणः, चि, (भीषयते इति । भी + षिच् + ततो
नन्वादिवात् ल्युः । युगागमश्च ।) गाढः ।
दारुणः । इति मेदिनी । जे, ६५ ॥ (यथा,
रघौ । १२ । ४० ॥
“पर्यशालामथ क्षिप्रं विललासिः प्रविश्य सः ।
वेक्ष्यपीनरुक्तेन भीषणां तामयोजयत् ॥”)

भीष्मं, चि, (विभेत्स्नादिति । भी + “भियः युग्
वा ।” उणा० १ । १७७ । इति मक् । वा
युगागमश्च ।) भयानकम् । इत्यमरः । १ । ७ । २० ॥
(यथा, शतपथब्राह्मणे । ११ । ६ । १ । ३ ।
“सद्योवाच भीष्मं वत भोः पुरुषान् वा ।”
“भीष्मं भयङ्करं ।” इति तज्ज्ञाप्ते मञ्जीधरः ॥)

भीष्मः, पुं, (विभेत्स्नादिति । भी + मक् । युग्
वेति पक्षे युक् ।) भयानकरवः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ शिवः । राक्षसः । इति
शैमचन्द्रः ॥ गाङ्गेयः । स च प्राग्वहुराज-